

Aby Holokaust nie powtórzył się nigdy więcej...

A jednak czasem miewam sny. Historia pewnej samotności

Joanny Wiszniewicz

- to wstrząsające świadectwo Holokaustu. Obraz getta oraz wojennej Warszawy poznajemy przez pryzmat wspomnień ówczesnego gimnazjalisty.

W książce ukazane są osobiste doświadczenia młodego człowieka o imieniu Alex. Opisane zostało jego życie z okresu zagłady Żydów w czasie II wojny światowej i lat poprzedzających te wydarzenia.

Dzięki tej książce możemy uświadomić sobie, jak dramatyczny, dla naszych rówieśników, był okres dorastania, spędzony w getcie i w obozie koncentracyjnym.

Alex do końca nie rozumiał, w jaki sposób udało mu się ocalić swoje życie, przecież tak często ocierał się o śmierć: *A to, że przeżyłem, to czysty przypadek! Ja nic nie zrobiłem, żeby przeżyć, zupełnie nic. Byłem bierny, czekałem, aż coś się wydarzy, żyłem blisko ziemi - to tak, jakby ktoś po prostu mnie nie zauważył."*

Trauma przeżyć wojennych, nie pozwoliła autorowi wspomnień na ujawnienie swojego nazwiska - poznajemy go jedynie z imienia. Joanna Wiszniewicz spisała tylko nagrane wcześniej rozmowy z Alexem.

Książka ta godna jest polecenia wszystkim młodym ludziom, **aby Holokaust nie powtórzył się nigdy więcej.**

Zuzanna Kosior, klasa II C